

VÉREGBANIKÓ

Czím, rang és kaszt.

Kraizlerosné: ténsasszony most,
A kraizleros meg: téns ur,
Csodálom, hogy el nem pattan,
Ez a megfeszített húr.

Czímkórságos világ biz' ez,
Divat, czím és külön kaszt,
Nem tudni, hogy ki az ur és
Ki közöttünk a paraszt.

Tekintetes czímmel mostan,
Titkár uram: nagyságos,
Rendben volna nála minden,
Csak a zsebe hiányos.

Sőt mi több, az éhenkórász
Diurnista hadsereg,
Neve előtt tekintetes
Titulussal diszeleg.

Vége ennek úgy is az lesz,
Meglátja azt az ország,
Czimet, rangot, külön kasztot,
Elnyel majd az — adósság.

Pét-si.

Felelős szerkesztő s lapfőigazgató:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár nevévévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➡

AZ ELKÁRTYÁZOTT FELESÉG.

(Folytatás és vége.)

A nagy napot megelőző délutáni 5 órakor a gözölő samowar mellett s az igéző Alice jelenlétében éppen azon gondolkozik, hogy milyen nagyszerűt is fog majd ő mulatni Pécssett, midőn az a kedves asszony így szólítja meg édes-csábos hangjával:

— Engem is magával visz, nemde?

— Ugyan hová gondol — a közgyűlésre?

— De hisz nem szükség nekem oda mennem... és lássa, nekünk asszonyoknak sok mindenféle apró-cseprőségre van szükségünk s itt elrecczítál szapora nyelvecskéjével vagy két tuczat női elmaradhatatlan piperét, azzal végezvén — s nekem mind erre szükségem van.

— Majd egy más alkalommal édesem. Nem lesz időm önnel bejárni a boltokat!

A történeti hűség kedvéért meg kell itt jegyez-nem, hogy a kassza Sanyi bátyánknál volt: elve lévén neje kezébe pénzt nem adni... hogy miért — ő a megmondhatója.

— Adja át a pénzt Gyulának, majd lesz szives ő elkísérni — szólta a nő.

— De gondolja meg — — —

— Ugyan ne teketóriázzon annyit, különben azt kell hinnem, hogy azért nem akar magával vinni, mért más szoknya — — —

De e mondatot már csak még sem engedhette urambátyánk, ő róla ilyesmit föltenni; ha még kutya... de szoknya! Juj!

— Jól van, jöjjön! s ezzel kiadta a rendeletet, hogy a négyes egy félóra múlva készen álljon.

A menyecske az egész uton duzzogott... a férj annál jobban. Egyiknek a szalagokon, csipkén s Isten tudja min, a másíknak pedig csak a slágeren járt az esze.

Nagyon természetes, hogy este vacsora után a kompánia összeült kártyázni. Sorra meginvitálta a bruderokat urambátyám derék házigazdája, ki jól ismerte már ebbeli passzióját.

„A kinek nincs szerencséje a szerelemben — — szerencséje van a kártyán!...“

Sanyi bátyánk tárczája vagy 18.000 frttal lett nehezebb, mikor fölkeltek az asztaltól, volt is olyan ragyogó jó kedve, hogy másnap még a közgyűlésen is sugárzott az arca, mi pedig fehér holló számba mehetett.

Neje Gyula barátunkkal sorra járta a boltokat s ugyancsak volt mit czipelnie két hordárral. Szépecskén el is helyeztek mindent a kocsiba.

Ebéd után a kompánia ismét összeült. A nők az ebédlőben maradtak vissza s ugyancsak szapulták a férfinemet, se vége, se hossza nem volt a tereferének; a férfiak a pipatoriumba mentek s blattozni kezdettek.

Urambátyám ugyancsak drukkolt már, mert egy slagert sem tudott megütni, pedig már egy órája ütik. Fortuna Isten-asszony ma hűtelen lett hozzá... folyton veszt. A tegnapi nyereség után már sajátjából is eluszott 15.000 frt s egy pár chek és bon.

Látva urambátyám malitiózus állapotát, melléje telepedtem s ugyancsak drukkoltam.

— Adok! — szólta a bankár.

— Veszek! — hangzék urambátyám dörgő szava s neki feküdt a gusztlásnak. Nyolez! — kiáltá felütve kártyáját.

— Kilencz! — volt a refrain a bankár részéről s újból beseperete Sanyi 5000 frt készpénzét s egy chekkel.

— Swarz vagyok! matt vagyok! tisztára kifosztottatok, semmim sincs többé; de azért még sem kelt volna föl bibliája mellől, esürte-csavarta az eszét, miként nyerhetné vissza veszteségét, de hát mit tegyen a bank ellenében.

Ekkor lépett be az inas s jelenti:

— K... nagyságos ur kocsija előállott, ő nagysága már len van.

— Tüstént megyek — s azután mint egy jó eszmétől megkapatva, fölveszi blattját.

— Félbank! — szólta nagyot ütve öklével az asztalra.

— S a fedezete? — kérdi a bankár.

Sanyi gondolkozik s azután hirtelen oda szól:

— Oda künn áll az udvaron négyes fogatom.

A bankár fölkel, kinéz az ablakon szól:

— Mindenestől, a mi a kocsiban van?

— Legyen! — rivalt Sanyink, nem is álmodva, hogy az a csinos, czukros asszonyka, Alice is a kocsiban ül már, várva reá.

— Gilt! — hangzék a bankár ajkairól s osztott. Urambátyánk tételét elvesztette.

— Retirálunk — szólta a bankár — s most uraim tulajdonomba veszem a fogatot mindenestől.

Az egész társaság égve a kíváncsiságtól, a bankár után ment, ki az udvar felé vette útját.

A mint urambátyám észreveszi, hogy neje is a kocsiban van, oda fut s kiakarja emelni.

— Hohó! — tiltakozik keményen J... ur, a bankár. A fogat mindenestől volt értve, különben el sem fogadtam volna 20.000 frtba, mert annyi volt a bank fele.

— Miről beszélnek az urak? — kérdé Alicze nyugtalankodva.

— Hát csak arról, kedves nagysám — szóltam én — hogy Sanyi bátyánk föltette a fogatját önnel együtt egy blatra s a nagy sláger J... barátunknak ütött be s nem neki s így most már akár bucsut is vehet tőle, mert neki semmi joga többé önhöz.

Alicze megértvén a dolgot, egy pillanat alatt leugrik a kocsiról s sértett méltósággal szól:

— Igaza van; semmi joga, se neki, se másnak — s ezzel visszaosont a házba.

*

A válópörnek hamar vége lett... Urambátyám ugyan nem vett többé blattot a kezébe... de a volt felesége igenis jobb férjet a házába.

J... ur azonban talán még most is a fogatján urizál.

Igy kártyázta el a hires K... Sanyi tulajdon feleségét.

Fridolin.

A rántott leves.

*Atya (a növeldeből hazatért unokahugá-
hos):* Húgom, készíts nekem rántott levest!

Unokahuga (zavartan): Bácsikám, azt nem tudok készíteni!

Atya Nicsoda? még rántott levest se tudsz készíteni? Hát mi az Isten nyilat tanultok voltaképpen abban a növeldeből?

A barátság.

— Mit látok, kedves barátom, a zálogházban voltál? De édes jó barátom, ha pénzzavarba vagy, miért nem jössz hozzám? Rögtön adtam volna valami — becsapni valót!

Művészi büszkeség.

— Higyje el kérem, hogy ez idő szerint Pécsen csak három festő van, a ki művész számba jöhet.

— És kik azok?

— Az egyik én vagyok, a másik kellőnek a neve hitelen nem jut az eszembe.

A boltban.

— Sajtót kérek!

— Milyent?

— Akármilyent, csak azt kötöm ki, hogy ne legyen olyan lyukas. Abban, a mit múltkor vittem, legalább is fél font lyuk volt.

A rendőrségnél.

Egy csavargó, ki már többször volt büntetve, Pécsen ismét a rendőrség elé került s itt sokkal enyhébb büntetésre ítélték, mint másutt szokták.

— Az urak itt nagyon jó indulatúak irántam, mondja a rendőrhöz, a ki őt a fogságba kíséri, legközelebb majd visszajövök ide.

A tudakozó intézetben.

— Csak egy hely van üresedésben. Elmenne ön fürdőszolgának?

— Szívesen.

— De hát érti-e a vízkezelést?

— Ha értem-e? Hisz borkereskedésben voltam alkalmazva.

Rapporton.

— Nos nyugodt a város?

— A város nyugodt, ezredes ur, hanem a lakosság az ugyancsak nagy spektakulumbot csinál!

NEM CSUDA.

— Lássá uram, én már tiz éve vagyok nős és még egyetlen egyszer se pöröltem a feleségemmel.

— Uram, ön csudát beszél! S vajjon mi a foglalkozása?

— Utazó vagyok.

Jó kifogás.

Háziasszony:
Ugyan Lizi, siesen hát! Soha se lesz kész a munkájával!

Szobaleány:
Már régen készen volnék vele, ha nagysága nem perelne mindig; de így arra kell hallgatnom sa munka marad.

Furcsa hirdetés.

Egy faluban a következőket dobolta ki a kisbíró:

— A regruták, a kiket az idén soroznak, a faluházán ki vannak szegezve.

A hogy jön.

— Ugyan édes szomszéd asszony, hogy is mehetett férjhez oly csunya emberhez?

— Jaj lelke, szomszédasszony! a szépség után csak a szeretőket választjuk, a férjet pedig csak úgy, a hogy jön.

Sétaközben.

— Holnap lesz a feleségem nevenapja. Vacsorát adok s szeretnék valami finom, drága eledellel is szolgálni vendégeimnek. Mit ajánl ön?

— Vegyen sonkát.
— Sonkát? Hisz ez nem drága eledel.
— Dehogy nem kérem, csak vegye a Nick kereskedésében.

Gyermek észjárás.

A kis Bertától kérdegyik ismerőse:

— *Fiu-e, vagy leány a testvérke, a kit tegnap hozott a mamának a gölya?*
— Eddig még sem az egyik, sem a másik.
— *Hogy érted ezt!*
— *Mert még nincs ruha rajta.*

A törvényszék előtt.

— A tanúk állítása szerint igaz ugyan, hogy maga részeg volt, de nem annyira, hogy ne tudta volna, mit cselekszik.

— Jaj könyörgöm alássan, ha tudtam volna, hogy a tekintetűs ur ezt enyhítő körülménynek veszi, hát bizon lenyomtam volna valahogy még egy literkével.

A karikagyűrű.

Gavallér: A kisasszony iránti szerelmem ehhez a gyűrűhöz hasonlít, mert nincsen vége.

Kisasszony: Az ön iránti szerelmem is hasonlít a gyűrűhöz, mert nincsen kezdete.

Az örökség.

Hivatalnok: Önnek kötelessége pontosan bevállalni, mit örökölt szüleitől.

A fél: No ezt könnyen megtehetem. Atyámtól 50 frtot örökölttem, anyámtól pedig görbe lábaimat.

Adott neki.

— Aranyos mamácskám, ma délután a Nick bácsi boltja előtt megesókolt egy ur.

— Na nézze meg az ember, te kis czéda s talán bizon te is adtál neki esőket?

— Hogyne adtam volna, hiszen a minap, a mikor a papa Mohácson volt: te is adtál neki.

A mai gyermekek.

Béla urfi és Irma kisasszony — mindketten nyolcz évesek — összekapnak. Irma kisasszony arczul üli Béla urfit.

Es dühösen neki rohan, de astán megáll s hidegvérrel így szól:

— *Fél tudja kisasszony, hogy nem adhatom vissza, hiszen . . . te csak nő vagy!*

Fokról-fokra.

- No öreg hogy van ?
- Bizony orvos ur, beteg vagyok.
- Hát az étvágygyal hogy áll ?
- Bizony rosszul ; semmit sem ehetem.
- Eppen semmit ?
- No egy kis levest nagy nehezen.
- Miféle levest ?
- Hát egy kis meleg vízbe teszünk egy kis cukrot, meg egy kis rumot, aztán . . .
- Hiszen az grog !
- Igenis kérem alásan grog ; de hát más nem esik jól.

Ki tartozik ?

— Hát maga Mózsi, miért nem szalutált nekem tegnap este ? Mi ? Nem tudja, mivel tartozik főlebbvalójának ?

— Wie hájszt, őrmester ór ? ! Én thartozok mogának ? Hiszen moga adós énekkem üt florinnal !

Egy vad-poéta kívánsága.

A füzfa-poézis ritka szép virága jelent meg egy felvidéki ujság közelebbi tárczájában. A vers, mely egy ábrándos lelkű poéta óhajtását tárja a bámuló világ elé, a következőleg hangzik :

Hátha mégis eljön lelkünk
Ujra e világra ?
S lesz belőlünk állat, növény,
És tán kukoricza ?

Úgy légy malacz, kedves rózsám
S egyél meg engemet,
Legyen üdvöm, menyországom,
Örökre te benned.

TINI — FINI.

— Finikém lelkem, mondd csak édes, mit szólsz hozzá, nőül menjek-e Oszkárhoz, megkérte a kezemet ?

— Jaj galambom, nem értem, hogy gondolhat az az ember házasságra : se állása, se vagyona, se tudománya . . .

— De én lásd mégis hozzá megyek, mert nagy-szerűen tud — *láncolni*.

HADGYAKORLAT ALKALMÁVAL.

Tábori őrszem (egy urhoz, a ki a táborba akar menni) : A táborba senkinek sem szabad belépnie.

Ur : Nem-e ? Hiszen ott látok egy hölgyet beszélgetni a kapitány urral.

Őrszem : Eppen azért !

Prózaí férj.

— Mi az asszony, a mit tanulmányozol ?

— Virágnyelv.

— Jobb bizon, ha szakácskönyvet vennél a kezdedbe s a virágnyelv helyett tanulmányoznád a — *füstölt disznónyelvet*.

A díjak öröme.

Fizetés napja van,
Azért búsul Pista,
Egy elcsenevészett
Vékony diámnista.

Tizenkét órákor
Arza is földerül,
Kérdezik hirtelen
Nagy öröme felül

Fölvette a gázsit,
S búsán várja őket,
Kik pénzét elviszik,
A hitelezőket.

Pista így magyaráz,
Véve a kulapját:
Eltévesztették őket
A fizetés napját.

Elmulik tíz óra,
Tízenny is megjön.
S nem háborgatta még
Öt, senki a földön.

Neusiedlerhez rohan
S a pinczérre kiált;
"Hozzen nekem hamar
Egy porezió gulást!"

Tanulság ebből, ha
Hitelező hibáz,
Órül annak szegény
Állami koplalás.

Pét-si.

Eltalálta.

Egy vegyes ajku községben Öksz (ökör) nevű német bíró volt; választás előtti napon János legényt kérdi a korcsmáros:

— János, ki lesz a bíró?

— Reményem — felel János, hogy ökör után szamarat választanak.

Megejtetvén a választás, János atyja lett bíró.

— Na János — mondja a korcsmáros — te eltaláltad, hogy szamarat választanak bírónak.

Mind a két rész.

Munkát vállalt két cigány a faluházánál, meg is alkudtak, de a bíró nem lévén ott, nem kaptak előpénzt. Ugyanakkor éjjel ludat lopott a két koma.

Másnap behívja őket a kisbíró, menjenek föl, kikapják az előpénzt. Jókedvvel megindultak, de egyik elmaradt az uton a csapszékben.

— No cigány! — szólta a bíró a belépő moréhoz. hát fölveszed-e az előpénzt? Hol maradt társad?

— Nem tes sémmi, májd félvésém én magám ázs égiset!

— Érd be csak a felével!

A cigány rimázkodott, hogy csak adják neki, átadja bizonyosan amannak az illető részt.

A bíró intett, a cigányt kivezették s olyan tizenkettőt hegedültek rája a libáért, hogy a foga is vaczogott bele: emlegette ugyan a deresen, hogy átengedi már akár az egészket is a másiknak, de nem hallgattak rá.

Búsán ballagott el aztán a cigány, s a faluház előtt lekuczorogva várta be a társát. A mint közeledni látja, rákiált:

— Eredj be, koma, már én fölvettem a risemet, a tiéd még ott maradt.

Megfelelt.

Pécs egyik utcájában egy virágkedvelő nő lakik, ki a tavasz kezdetétől szorgalmasan gyűjtögette a mezei és vadvirágokat s lakása egyik ablakában, egy virágkosárban, úgy helyezte el azokat, hogy az utcára egy kis mezőrészlet látszott ki. Az ablak természetesen kora reggeltől késő estig nyitva állott, hogy a járókelők gyönyörködhesseken a virágokban.

Egy alkalommal egész sereg utca-gyerkőcz, közte két lábtyu-művész-gyakornok, gyűlt össze az ablak alatt, bámulva a remek gyűjteményt, sőt az egyik művész-gyakornok behajolt az ablakon, mit a virágkedvelő nő észre véve, mérgesen ráírvált:

— Mit bámulsz, kölyök?

— Csak azt akartam látni — válaszolt a gyerek — ki fogyasztja el ezt a takarmányt?!

Furesa szivesség.

Együtt volt a község tanácsa, köztük a tanító is.

Előveszi a tanító dohányzacskóját és megtölti pipáját. Ezt látva egy előljáró, előveszi pipáját és a tanítóhoz fordulva, így szól:

— Tanító ur, adja ide a zacskóját, én is leszek szives rágyujtani.

A mi jobban esik.

— Mivel ma névnapom van, adok egy hatost, igyék egy pohár bort az egészségemre.

— Isten fizesse meg ezerszer, de ha a nagyságos asszony egészségének nem fog ártani, úgy inkább egy pohár pálinkát iszom!

A pék és a hentes.

Pék (sonkát vásárolva a hentesnél): Ejnye, barátom, hát ez a csekélység egy kiló sonka volna! Miféle mértéke van magának?

Hentes: Hát bizony különös mértékem van, mert azzal a kiló kenyérral szoktam kimérni, a mit magánál vásároltam.

Zerkesztői dudaszó.

L. Jó „hunyoereszkeket“ és apró „léczeket“ igen szivesen veszünk S lapunk kitűnő barátja, ki a napokban Somogyban járt, azt az örömhirt hozta, hogy önöknél az efféle raktáron van. Kérünk egy vagonnal, vagy ha több van, azt is szivesen veszszük. Elismerésünk szerény jeléül megindítjuk a „t. p“-t. — Piktör. Ön egy potrohos orangutan-t pingált vívófejkosárral s karddal a kezében s kéri ráismerünk-e? Hogyne, az első tekintetre. Az ötlet kitűnő, de még sem rajzoltatjuk meg, mert nem akarjuk az orangutan-t annyira földhősíteni, hogy késhe, vagy revolverhez kényszerüljünk nyulni.

PÁRBESZÉD.

- Melyik a legjobb pótkávé?
- Kétségkívül a **Lenek-kávé**.
- Milyen származású ez?
- **Hazai gyártmány**; magyar vegyész és magyar munkások készítménye?
- De vajjon versenyképes-e?
- A legnagyobb mértékben, mert máris mindenütt kezd kiszorítani a külföldi pótkávékat, a mi különben természetes is, mert a **Lenek-kávé** illat, íz és az alkotórészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az összes eddig ismert pótkávékat.
- Hol kaphat az ember mintákat?
- Levelezőlapon kifejezett kívánságra **LENCK S. nagykereskedő-háztól Sopronban**.
- Nagyban hol lehet megrendelni?
- Ugyanott.
- Köszönöm! még ma rendelék.
- Helyesen! Szégyen is volna a külföldit támogatni, ha oly kitűnő hazai gyártmányunk van, mint a milyen a **Lenek-kávé**.

Én, Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási **Lovely-hajammal**, melyet az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a **hajkihullást**, elősegíti a **hajnövekedést** és erősíti a **hajbőrt**, uraknál elősegít egy teljes **erős szakálnövekedést**, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt., 2 frt. Postával küldés napenként a pénz előleges beállításával vagy postautánvétellel mellet az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest,
király utca 26.

OOOOOOOO

LILL JÁNOS

fűszerkereskedésében

PÉCSETT,

(sörház-utcza)

egy jó házból való,
jó magaviseletű

tanonc

azonnal fölvetetik.

OOOOOOOO

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomt csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűbb gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légcsőhurut, bőrkés barnaság, hártvásgyík (Croup, Angina), mindenféle megsejtések, harapás, szúrás, vágás vagy egyéb által támadható sebek, megforrzás, darázs- vagy méhszúások, bujásenyves és egyéb kórok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fogtályok is), pokolivar, carbunculus, pustula maligna, megkeményedések, genyedések, vérkelesek, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, szárlka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapsznak rövid ideji használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbekben 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kral több.

környefolyás, körmömméreg, vadhus, tagszivaes, esont'szű, kifecskítés és megrándulások helyi eszű, továbbá a szülés utáni lábségek és daganatok, fájós fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már esirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapsz használata által menekült meg. A fül-nyílalás, nemkülönben a torok-mondólik gyuladása nál határos szolgálatot tesz. — Hólyag-tapsz vagy mustárlisziből borogatások után használva, méltán valósgos enyhizernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteg keios fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármilyenü körülmények között, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbekben 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megítélheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amilyeneket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfit! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy-kanizsai gyógyszerész urral a tapsz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele fizeteli összekötötést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örveideni, mert igazán megvallva, e tapsz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segítségével segítettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei bíróné alig 3 hetes és eszmélet a nasal elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyulladást idézvé elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy — em éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés örvenyének szelén állt, midőn esztégesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapsza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlő a gyuladának homályos jelei láttanak, így e szegény nő az Ön kitűnő tapsza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de atól is, hogy a nő egyik kelleme-kességet képező emlője kifakadtól, ezzel a kisebbdedéstől megmentett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült urháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyulladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb továbbterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapsza itt is a leghatározottan működött, a gyuladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltek, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nem tudják elegendőleg a jötekonyságot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálata, Nagy-Kanizsa, június 17-én. 1876. **Kovács szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapesten: **Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz.** Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerzetarában. Pécssett: **Sipócz István gyógyszerzetarában.** Ezen kitűnő hatású, nem elegendő ajánlható gyógytapsz készítője **Forti László, Budapest I. Nandor-utca 1. sz.**

Előfizetésre való föl hívás!

Minden hazafihoz, ki nemzeti létét szem előtt tartani kötelességének vallja és számot tud vetni a mai viszás helyzettel, mely a nemzet politikai és társadalmi létét legveszélyesebb módon fenyegeti. Köztudomásu dolog, hogy a sajtó, mint hatodik nagyhatalom, melynek nagymérvü hivatását jellemezni sürgősen, idegen kezekbe jutott. Keresztény katolikus államban a szellemi táplálékot zsidók és szabadkőművesek nyújtják, így a jó erkölcs, mely mindennek alapja, honnét, miből szívárognon a lelkekbe és szívekbe?! Ébredjünk! Hisz a legkisebb féreg is védekezik, midőn élete ellen törnek. És mi, a kik meg bírtunk küzdeni a törökkel, tatárral és minden ellenünkkel, kik létünk ellen törtek, tovább is megmaradjunk tétlenségben, egykedvőségben??? Erkölcsi életünk már csaknem elpusztult, anyagi helyzetünk a legzálaltabb — vessünk határt az örült rohamnak, mely bennünket elnyelni kész.

Tisztos sajtóra, megvesztegethetlen és igazságot hirdető közlönyre ma szüksége van minden jó honpolgárnak, azt támogatni ma nemcsak szép dolog, hanem kötelesség!

A zászló ha kicsiny is, de hatalmas lehet a sereg, mely alája sorakozik.

12 éves multunk a kath. irodalom terén, lapunknak jövőben már **IV. évfolyama**, biztositókat nyújt arra nézve, hogy lapunk a helyes uton halad. Az eszme, melyért harczolunk, az ügy, melyért mindhalálig küzdeni elhatározásunk, fenséges és isteni.

Egyház és haza érdekeit szolgálni legbuzgóbban, életünk czélja.

A „**Korunk**“ az egyházi és világi írók legjelesebbjeivel, versenyképes bármely más sajtótermékkel.

A „**Korunk**“ az ország minden vidékén bir munkatársakkal és levelezőkkel. **„Heti Krónika“**-jában felölel minden nevezetes hazai és külföldi eseményt.

A „**Korunk**“ minden negyedévben pályázatokat hirdet a kath. irányu írók serkentésére.

A „**Korunk**“ miben sem akar hátrább maradni más kiadványokkal szemben, f. é. október havától kezdve alkalmoszerű arczképeket, egyéb képeket és rajzokat fog hozni, a nélkül, hogy a lap árát fölemelnők.

A midőn tehát minden katolikusnak figyelmét fölkérjük lapunkra, kérjük szives támogatását, melyet mi azáltal fogunk viszontszolgálni, hogy lapunkat, mihelyt a körülmények megengedik, bővebb tartalommal és többször egy héten fogjuk megjelentetni.

A „KORUNK“ kath. hetilap előfizetési ára:

Egy évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Negyed évre . .	1 50.

Lelkészek, tanítók, kisebb fizetésü hivatalnokok, tanulók és kisiparosok egy negyedévre EGY forintért is előfizethetnek.

A finom kiállításu és legkedveltebb alakban megjelenő hetilap, mely társadalmi czikkeken kívül szépirodalmi, közérdekü tanügyi és ismeretterjesztő dolgozatokat közöl, azonkívül adomatárral, országgyűlési tudósításokkal élces alakban, valamint főpapok és kiváló egyéniségü világi férfiak arczképeivel, úgyszintén egyéb szép kivitelü rajzokkal is kedveskedik olvasóinak, rendszeren 3—4000 számban megjelenve.

Mutatványszámaink levelezőlapon beküldött kívánatra teljesen **ingyen** küldetnek.

Hat előfizetőt **gyűjtőnek** tiszteletpéldány vagy ennek megfelelő ár adatik.

A fiőtisztelendő lelkészkedő papság **erga sacra** is megrendelheti lapunkat, mely szives megrendelések főt **Lehmann Agoston** hittanár és kath. legényegyleti elnök czimére a „**Korunk**“ kiadóhivatalába, **Budapest, VIII., Mária-utca 30. sz. a.** küldendők.

Budapest, 1887. október havánan.

KADOR SÁNDOR,

felelős szerk. és kiadó.